

Prima instanță: Ghe. Balan.

dosarul nr. 2ra-1925/17

Instanța de apel: A. Minciuna, L. Popova, Iu. Cotruță.

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mihai Poalelungi

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurenta Svetlana Sidorova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Oxanei Semkova împotriva Svetlanei Sidorova cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Svetlana Sidorova și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău din 23 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă

La 25 noiembrie 2015, reclamanta Oxana Semkova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Sidorova cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, potrivit recipisei din 04 octombrie 2013 i-a dat cu împrumut pârâtei suma de 30 000 lei, pe care ultima s-a obligat să o restituie lunar a câte 2 000 lei, iar ultima sumă restantă să o restituie în luna iunie 2014.

Afirmă reclamanta Oxana Semkova că, din momentul transmiterii banilor și până în prezent, pârâta Svetlana Sidorova nu a restituit suma împrumutului, iar la cerințele de restituire a datoriei ultima nu s-a conformat, motivând lipsa resurselor necesare în vederea executării obligației, cerând repetat termen suplimentar.

Menționează reclamanta că, la 13 octombrie 2014 a expediat către Svetlana Sidorova cerința în formă scrisă, cu aviz recomandat, prin care a acordat ultimei un termen de 30 de zile pentru restituirea datoriei, pe care Svetlana Sidorova nu l-a respectat, deși cerința a recepționat-o la data de 29 octombrie 2014.

Indică reclamanta că, pentru neachitarea în termen a datoriei, în temeiul art. 619 alin. (2) Cod civil, pentru perioada de întârziere din 29 noiembrie 2014 – 23 noiembrie 2016, Svetlana Sidorova trebuie să-i achite până la executarea efectivă a obligației și o dobândă de întârziere în mărime de 13 827 lei și 95 bani.

Cere reclamanta încasarea din contul pârâtei în beneficiul Oxanei Semkova a datoriei în mărime de 30 000 lei, dobânzii de întârziere pentru perioada 29 noiembrie 2014 – 23 noiembrie 2016 în mărime de 13 827 lei și 95 bani, a cheltuielilor de judecată în mărime de 1300 lei și 55 bani, cheltuielilor de acordare a asistenței juridice în mărime de 6000 lei și de prestare a serviciilor de către Î.S. „C.R.I.S. ”Registru” în mărime de 150 lei, în total suma în mărime de 51 278 lei și 50 bani.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 noiembrie 2016 acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către Svetlana Sidorova, ca fiind neîntemeiat și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 noiembrie 2016.

La 15 august 2017, recurenta Svetlana Sidorova a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 noiembrie 2016 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului, recurenta a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs precizează că, recursul a fost depus de către recurenta Svetlana Sidorova la data de 15 august 2017, cu respectarea termenului indicat la art. 434 CPC. Or, în dosar lipsesc careva probe cu privire la recepționarea de către recurentă sau reprezentantul acesteia a deciziei integrale a instanței de apel.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurenta Svetlana Sidorova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurenta Svetlana Sidorova, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul recurenteii Svetlana Sidorova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Galina Stratulat

Dumitru Mardari